

עפ"ג 51977/02 - עידו מליק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 51977-02-17 מליק נ' מדינת ישראל

לפני: כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד
כבוד השופטת זהבה בוסטן
כבוד השופטת נאות בכור
המערער עידו מליק
נגד מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

1. המערער הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתב-אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של תקיפה סתם וшибוש מהלכי משפט, ונידון לשולשה חודשי מאסר לRICTיו בדרך של עבודות שירותו למאסר על תנאי בן 4 חודשים וה坦אי הוא כי במשך 3 שנים לא עבר עבירה בה הורשע.
2. כתוב האישום המתוקן כלל שני אישומים.

לפי עובדות האישום הראשון ביום 12.12.7 נעזרו שני חשודים על ידי שוטרים בכיביש 444 בחשד לפריצה לבית מגורים, החזקת אמל"ח ורכוש גנוב.

אחד מהשנים, שלום אברישמי, נזק בידיו מאחוריו גבו והוכנס למושב האחורי בנידית משטרה לצורך הובלתו לתחנה. בשלב מסוים נכנס המערער לנידית והתישב על יד העצור במושב האחורי. במהלך ישיבתם של השניים בנידית תקף המערער את העצור בגבו שלא לצורך ולמרות שכבר היה אזוק בידיו.

לפי עובדות האישום השני, ביום 14.1.11 במהלך פעולה בילוש בה נטלו חלק המערער ושוטרים נוספים, נעזר ראייז מסארווה (להלן: "החשוד") בגין חשד לביצוע עבירות של ניסיון פריצה לרכב, סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת והפרעה לשוטר במלוי תפקידו.

החשוד הובא לתחנת משטרת ראש העין ובהמשך, סמוך לאחר חצות, חזר המערער לתחנה על מנת לזהות את החשוד בפריצה. המערער נכנס לחדר הסיוור בתחנה, זיהה את החשוד בפריצה וערך מזcker שלפיו זיהה את החשוד (להלן: "המזcker השקרני").

על בסיס ראיית הזיהוי הישרה, שתועדה בזיכרון השקרני הוגש נגד החשוד ביום 14.1.19 כתוב אישום ועמו

עמוד 1

בקשה למעצרו עד תום ההליכים. החשוד נעצר עד לתום ההליכים. מספר חדשים לאחר האירוע, במסגרת הכנות התקן לשלב ההוכחות, שעתיד היה להתקיים ביום 14.8.31, יצר הפרקליט המטפל, לראשונה, קשר עם המערער ובמסגרת הכנותו לעדות שאל אותו אודות המזקרים ודוחות הפעולה שערך, על מנת לוודא כי הגיע באקדמי לתחנה.

המערער השיב שלא הגיע באקדמי לתחנה אלא נקרא לשם זמן רב לאחר סיום משמרתו על ידי מפקדו לאחר שהאחרון אמר לו שהחשוד בפריצה עוצר בתחנה. למחמת היום שוחחו הפרקליט ומנהלת מחלוקת בפרקליטות המחזז בטלפון עם המערער, שוחרר על כך שהזיהוי לא היה ספונטני. הפרקליט התקשר פעמי שלישית למערער בהמשך אותו היום וביקש ממנו להעלות את הדברים שמסר לו על שייחותיהם על גבי מזcker. המערער לא עשה כן ולמחמת התקשרות הפרקליט פעמי נוספת למערער.

במהלך השיחה מסר המערער לפרקליט את העובדות השיקריות הבאות:

אם שפגש בתחנה עם מפקדו, הוא עבר על דוחות הפעולה והמזקרים שרשם בתיק והבין כי טעה וזהו של החשוד בפריצה היה ספונטני. בשל כל האמור לעיל שוחרר החשוד בפריצה ממעצר וזמן מה לאחר מכן חזרה המשימה מכתב האישום שהוגש נגדו.

3. במסגרת הסדר הטיעון תוקן כתוב האישום והוסכם כי המערער יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן יופנה לשירות המבחן שיבחן, בין היתר, את שאלת הרשותו. המשימה תגביל את טיעוניה ותטען לעונש של 3 חודשים מאסר שירות וירוצו בעבודות שירות והגנה תטען באופן חופשי.

4. הערעור שבפניו מופנה נגד הרשותו של המערער ולהלופין נגד חומרת העונש.

גזר דיןו של בית המשפט קמא

5. בית המשפט קמא דחה את בקשתו של המערער לbijtol הרשותו מהטעם שמדובר במתנדב משטרת שבשתי הזדמנויות שונות פעל באופן הסותר את ערכי משטרת ישראל. חומרה מיוחדת ייחס בית המשפט קמא לעבירת השיבוש, שעלולה הייתה להביא לרשותה חף מפשע, ובפועל הביאה למעצרו של אדם לתקופה ממושכת.

בית משפט קמא קבע כי מעשים שכאלה, אינם יכולים לדור בכפיפה אחת עם הקללה כה מפליגת כמו bijtol הרשותה. הדברים שנאמרו בתסaurus, לפיהם קיימת במקרה זה פגיעה קונקרטית מסוימת במערער, אינם יכולים לשקל נגד האינטרס הציבורי חזק שיש בהרשות המערער.

6. בית משפט קמא קבע מתחמי עונש הולמים נפרדים לשני האירועים (כעוגנים עיקריים בלבד): לגבי האישום הראשון נקבע כי מתחתם העונש הולם נע בין מאסר על תנאי לשישה חודשים מאסר (כפי

שטענה המשיבה) ואילו לגבי האישום השני נקבע מתחם בין מספר חדש מסר שיכול וירצוז בעבודות שירות ועד שנת מסר בפועל.

7. מתスクיר שירות המבחן עלה כי המערער אינו נוטל אחריות אמיתית על מעשיו והסבירים אותם נתן לקצין המבחן, לפחותו כי חס לשני האירועים - איןulos בקנה אחד עם הודהתו. המלצה השירות המבחן להטיל על המערער עונש של של"ז אינה יכולה לבטא באופן מספק את החומרה שבמעשיו והעונש העיקרי צריך לכלול ריבוי של מסר שירות בעבודות שירות.

8. נכון החומרה המופלגת של המעשים נושא האישום השני, חсад עשתה המשיבה עם המערער כאשר עתרה לעונש של שלושה חדשים מסר לרצוי בעבודות שירות בלבד.

במסגרת שיקוליו לעונש, שקל בית המשפט כמוון את כלל הנטוונים, עיין בתעודות הערכה שקיבל המערער על עבודתו במשטרתו ונתן דעתו לשינוי בהגשת האישום הראשון ולחלוף זמן באופן כללי מעט ביצוע הערים.

נימוקי הערעור

9. בית המשפט קמא החמיר עם המערער כאשר קיבל את עתירת המשיבה לעונש במלואה, מבלי שקיבל את טענות המערער.

10. שירות המבחן ערך תסוקיר עמוק המפרט את מהלך חייו של המערער והתייחסו לעבירות אותן ביצע ובסיומו המליך על אי הרשותה.

בית המשפט קמא בחר להתייחס מתוכו רק לנטיית האחריות וקבע כי "קשה לומר כי הנאשם נטל אחריות אמיתית למשvio". המערער נטל אחריות מספר פעמים, פעם ראשונה כאשר הודה בעבודות כתוב האישום, פעם שנייה בפני קצינת המבחן שקבעה כי "עדז'ו לך אחריות מלאה על התנהגו, ביטה תהושת אשמה, חרטה, כאב ובושה, לצד מידת הרתעה גבוהה" ופעם שלישיית בטיעונו לעונש.

שירות המבחן העיריך כי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק הוא נמור.

11. הורתת הרשותה על כנה תפגע בעיסוקו של המערער, המנהל מוסף, והינו בעל תפקיד של הנדסאי. המערער עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה כאפשרים סיום ההליך ללא הרשותה.

12. בית המשפט קמא לא שקל את החסכו בזמן שיפוטי בעקבות הודהתו של המערער, את העדר עבר פלילי, ואת משך תקופת התנדבותו במשטרה (10 שנים), שיזכה אותו בתעודות הערכה מרובות ובכלל זה תעודות הערכה אישיות משנה מפכליים על אירועים בהם סיכון את חייו, שהוצעו בבית המשפט קמא ואף בפנינו.

תשובה המשיבה

13. המערער הורשע בשני ארועים שונים שכל אחד מהם בפני עצמו, על פי מדיניות הענישה הנוגגת, מצדיק הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות.
14. על בסיס מזכרו השיקרי של המערער, שהיווה את הראייה הקritisית שעלה בסיסה הוגש כתוב האישום, נעצר אדם.
15. עתירת המשיבה לעונש משקלל את השווי שנגרם בהגשת האישום הראשון.

דין והכרעה

16. לאחר שקבענו את גזר הדין של בית המשפט קמא, עיינו בתסוקיר שירות המבחן, קראנו את הודעת הערעור ושממנו את טענות ב"כ הצדדים, אנו סבורים כי אין מקום להתערב בגזר דין של בית המשפט קמא ואין מקום לבטל את הרשותה.
17. כידוע, ביטול הרשותה אפשרי בהתקיים שני תנאים מצטברים: סוג העבירה, דהיינו, האינטרס הציבורי, מאפשר את ביטול הרשותה והותרת הרשותה על כנה תגרום לנזק ממשי לנאים.
18. אנו תמיימי דעתם עם בית המשפט קמא כי ביטול הרשותה במקרה זה "אינה מתאפשרת על הדעת". המערער הורשע בשני אישומים כאשר פעיל באופן הסותר את ערכי המשטרה. המערער ביצע את העבירות במסגרת תפקידו כמתנדב במשטרת. כל אחד מהמעשים חמור בפני עצמו ואנו תמיימי דעתם עם ב"כ המשיבה כי כל אחד מהם בפני עצמו הצדיק הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות.
19. משנה חומרה יש ליחס לאישום השני, כאשר כתוצאה מעשיו של המערער נעצר אדם וישב בכלא, יוכל היה להביא לרשותנו. האינטרס הציבורי אינו יכול להכיל התחשבות כלפי עבירה זו, גם אם המערער נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה עליהם.
20. זכויותו של המערער במהלך שנות התנדבותו במשטרת, העדר עבר פלילי, הודהתו, והשיוי בהגשת כתב האישום ככל שהוא נוגע לאישום הראשון באו לידי ביטוי ראוי בעונש המתון ביותר לו עתירה המשיבה, כפי שהוסכם בהסדר הטעון וכפי שאומץ על ידי בית המשפט קמא.
21. לאור האמור, אנו דוחים את הערעור.
עמוד 4

המערער יתיצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת
ביום 15.11.17 בשעה 08:00.

באם המערער לא יתיצב, יעצר ויעבר לשירות שב"ס לריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח.

ניתן היום, כא' אלול תשע"ז (12 ספטמבר 2017) במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

זהבה בוסטן, שופטת נאה בכור, שופטת

אברהם טל, נשיא אב"ד